

(המשך מעמוד 15)

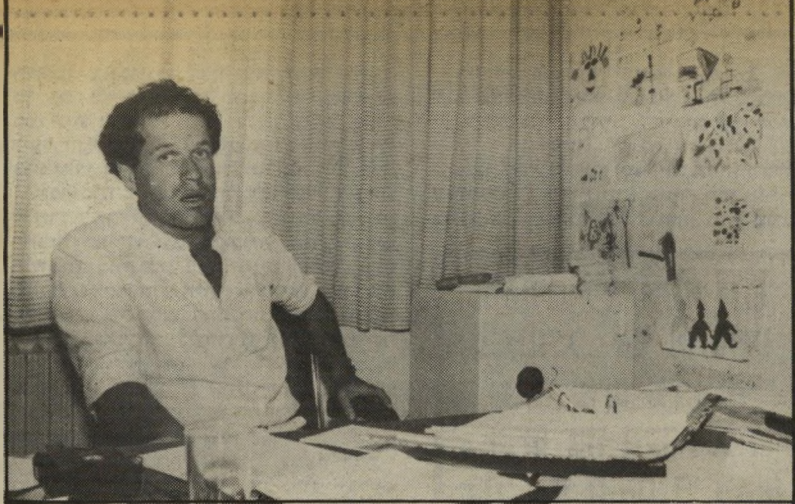
● **הוא לא מסוגל להשפיע עליך במעשיך?**
לא, מה פיתאום? את יודע שהוא גם כן אדם חביב, גם כן אדם פתוח, וגם מנוסה לדעת שגם דברים כאלה עובדים.

● **אתה שונה מחברים אחרים שלמדת איתם בבית-הספר?**
לא יודע.
● **איסה למדת, בירושלים?**
בנתיב מאיר, ישיבה תיכונית. שנה אחרי

„אם הייתי מקבל 4 בבחינה, היו אומרים שהמורה לא אוהב את אבא שלי. אם הייתי מקבל 9, היו אומרים שהמורה אוהב את אבא שלי”

שעובתי את הישיבה, פתחו שם מגמה תורנית. את מתארת לעצמך מה זו ישיבה עם מגמה תורנית, למה נחשבים כאלה שלא לומדים במגמה התורנית?
● **תורנית זה יותר אורתודוכסי? כאלה שלא הולכים לצבא?**
אני לא יודע לאן הם לא הולכים. אני יודע לאן הם הולכים. זה אלה שתופסים את השורות הקדימיות בנדרהערן, אנשים רציניים, ישיבה עם מגמה תורנית.
טוב, אלה היו אז השנים הראשונות של תחילת התהליך.

● **היית תלמיד טוב?**
לא היית תלמיד טוב, אני לא יודע לומר כמערכת מסודרת. אחרי הישיבה הלכתי לצבא.
● **למה הלכת לצבא?**
האמת היא שמעולם לא הייתה לי מחשבה שאעשה משהו אחר. מעולם לא.
● **מאז שאתה זוכר את עצמך?**
זה היה לי ברור. שתי אחיותי היו בצבא וגם אני הייתי בצבא. לא היה לי שום ספק שזה פרק הכרחי בחיי. אבל היה משהו מאוד מוזר שעד היום אני לא מבין אותו. מה זאת אמרת לא מבין? אני כזו מבין אותו.

בורג במישרדו (ליד ציוריו ילדיו)

אני לא הולך עם כיפה כדי לומר: הנה, יש דוסיס אחרים!

● **הוא שר מאז שאתה זוכר את עצמך?**
כן.
● **יש לך חברים מן הילדות?**
המתקופה של בית-הספר אין לי אף אחד. ממש אף אחד. כל החברים שלי היום הם חברים שנעשו או בצבא, או אחרי הצבא.
● **למה?**

את יכולה להסביר את זה החל מסיבות טכניות וגם מבחינת העניין. אני מחפש חברים שיש לי שפה משותפת איתם. יש לי חברים שאני אוהב לטייל איתם. יש לי חברים יהודיים, מה

„הרב שלימד אותי בגמרא בבית-הספר אומר לי, שאם ארשם לישיבה אחרי התיכון, אקבל ציון-מגן 9 בגמרא, ואם אלך לצבא אקבל רק 8”

שנקרא חבר לענייני-יהדות. יש כל מיני חברים, אבל אין שום אף אחד מן התקופה שלנו.
● **אתה גר עכשיו בנטף. זה כרוך ברצון לחיות חיים של חקלאי?**
מה פיתאום? מה, אני בעונש? חוץ מזה אני לא מרוצה לדבר על הישוב. זה החיים הפרטיים.
● **אתה שומר מאוד באדיקות על החיים הפרטיים שלך.**
אני כן אדם אדוק.
● **ברצינות, אתה חושב שזה קשור לזה שגדלת בבית שהיה חשוף כל הזמן, בגלל אביר?**

אולי. זה עניין לפסיכולוגים. במצב שבו המיטפה תהיה חשופה לציבור והציבור יהיה חשוף למיטפה — לא יהיה לי בשביל מה לחזור הביתה. מספיק לי שאני כל החיים שלי מסתובב עם אנשים, והם יודעים עליי הכל, וכל מה שאני חושב, וכולם יודעים מה אני לובש, ומה אני אוכל, ואם לקחו לי את האוטו או לא לקחו לי את האוטו. כל הזמן אתה מרווח, כל הזמן אתה נמצא תחת זכוכית מגדלת של זואולוג ציבורי, המחפש ג'וקים עוברי-ציבור.
● **זה חלק מן התפקוד שבחרת.**
נכון, אבל המיטפה שלי זה לא חלק מן התפקוד.

● **בשהיית ילד, הפריע לך שאבא שלך היה שר והיו אומרים לך: „הנה, זה הבן של השר בורג”?**
בוודאי. אבל זה לא היה הולך ככה. הייתי מקבל 4 בבחינה, או היו אומרים: „זה משום שהמורה לא אוהב את אבא שלך”. הייתי מקבל 9 בבחינה, או היו אומרים „זה משום שהמורה כן אוהב את אבא שלך”. אתה לא כן אדם כוכות עצמך, אתה רק כן אדם כוכות המשהו אחר. אני לא רוצה שגידו שנטף זה הישוב של אכרום. זה לא הישוב שלי, אני רק הצטרפתי אליו. אני לא רוצה לפגוע באנשים שעשו את הישוב, מפני שאני מפורסם, זה לא פירד.
● **אבל אם הלכת בדרך הזאת, זו דרך שתמשיך בה בוודאי ורתהיה עוד יותר מפורסם.**

או שכן או שלא. אם אני אמשיך בתחומים שמעניינים אותי, אולי זה לא כל-כך יעניין את (המשך בעמוד 30)

למדתי איתם בכיתה, ופיתאום אתה רואה כך מחזור שלך. לבוש כלבוש מסורתי, עם מכנסיים שחורים, קצת מטולאים, ובחולצה לבנה מיוזעת ובזקן מרובבל של בן 18 וכיפות גורא גדולות. ופיתאום אחר בא אליי ואומר, אליי החייל — כן, אכרום החייל, עם תג של קורס מ"כ"ם — ואומר: „אכרום, אל תעשה לי כלום” ואחר אחר מבקש שאתן להם עוד חמש דקות להתפלל, וכל מיני ביטויים.

זאת הייתה הפעם שבה הייתי צריך להכריע את ההכרעה, אישית, לאן אני שייך.
● **היה לך קשה?**

לא הייתה לי שום התלבטות. הנאמנות שלי הייתה לגמרי למערכת שבה הייתי — לצבא. היום, כשאני חוזר לזה אחורה, החוויה הרבה יותר קשה ממה שהיא הייתה שם בזמנו.
היום אני מבין את זה אחרת. יכול להיות שאז לא הייתי מספיק בשל בשביל להבין מה זה. יכול להיות שהתהליכים או לא היו בשלים. כל החברה לא הבינה מה זה היה, ואולי גם אני, כפרט, לא הבנתי מה זה. בזמנו, לפנות מתנחלים.

● **דיברת על זה בבית?**
אני צריך להסתכל בפרוטוקול.
● **אני שואלת אם היית משתף את אבא שלך בדברים האלה. הוא היה חבר, או שהוא היה שר, בזה מרוחק?**
אני חושב שהבעיה הגדולה כאותה תקופה הייתה שהיינו יוצאים כל שלושה חודשים הביתה, שבת אחת כל שלושה חודשים. זה היה מייד אחרי מילחמת יום-הכיפורים. כשאתה בא פעם בשלושה חודשים לשבת, אתה לא מדבר על כלום. רק חורפ.
לא זוכר שהיו לי שיחות-נפש. עיזבי את השאלות האלה.

● **אתה לא רוצה לדבר על איך זה לגדול בבית של שר?**
די, כמה אפשר? דיברנו על זה שנה.

השר יוסף בורג על בנו: „למה להשתיק אותו?”

מי זה המימסד? המימסד זה פרס. המימסד זה שמיר, או אני? מי זה המימסד? חוץ מזה, היו צריכים להשתיק אותו הוא מסוכן למישהו? אני לא מקבל את זה. כי אישיתקתו לא הויקה לאף אחד.

● **היא לא הויקה לך?**
לא. זה היה לזכותו. אין כזה אסון, אין זו סיבה להשתיק מישהו. סטיבנסון אמר: „הרעש המתוק של הדמוקרטיה” היום במדינה יש הרבה רעש ואין הרבה מותק.
● **מפריע לך שהוא אינו חבר במפלגה דתית?**
הייתי מעדיף שיהיה אצלנו.
● **יש לכם ירכחים איריאולוגיים ופוליטיים בבית?**
לא. יש לנו הרבה ערכים משותפים, וההירדגום שלהם הוא ריעות שונות. אין לנו ירכחים. יש לנו הרבה משותף.

בורג הבן והאב אדם צעיר צריך להיות נגד המימסד!

שארם צעיר לכתוב שירים, וזה לא אומר ששכחתי מתבנה הוא נעשה משרד.
● **אתה מייעץ לו להמשיך בפוליטיקה?**
לפי הנסיון שלי צריך קודם כל שיעשה מה שהוא רוצה. אני ממליץ שיהיה לו מיקצוע קבוע. אני באתי לארץ וקודם כל הייתי מורה, אחר-כך הלכתי לפוליטיקה, כלומר הייתי פוליטיקאי מלידה. אבל היה לי מיקצוע.
● **אומרים שהמימסד קנה אותו והשתיק אותו.**

במהלך הראיון עם אברום בורג, הוא העדיף שלא לענות על שאלות הנוגעות לאביו וליתוס אליו. על שאלות רבות ענה: „תשאלי אותו”. אז פניתי לדוקטור יוסף בורג. השר לענייני דתות, כאבא של אברום.
● **אתה מרוצה מן העובדה שבנך נעשה חלק מן המימסד?**
ראשית כל, כן. אדם צריך למצוא את מקומו. אדם צעיר צריך להיות נגד המימסד. וכשמבגור צריך להיות בתוך המימסד. כמו